

Galetes BIRBA

Per la seva gran qualitat
s'imposen a tot arreu

Demaneu-les a tots els establiments
selectes de dolços i queviures

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 17.969.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIUMENGE, 13 DE MARÇ DE 1933

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19003

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 680, 1.07. TELEFON 11400

OBSEQUIS PER A SANT JOSEP
ARTICLES PER A PRESENTS
URALITA, S. A.

Passeig de Gràcia, 90 (xamfrà Provença);
Passeig de Gràcia, 47 (xamfrà Aragó)

El projecte de pressupost municipal

El debat sobre el futur pressupost municipal i els escandalosos fets que el precediren a les dependències de la casa han estat d'una eloqüència esborronadora. Barcelona està arruïnada i l'autoritat municipal desbordada pel cos de funcionaris, que es rebel·la contra un projecte municipal.

Barcelona està arruïnada. Aquesta afirmació no és meua, la feia el cap de la majoria en ple Consistori. El senyor Casanoves, president de la Comissió d'Hisenda, obria la defensa del seu projecte de pressupost amb aquesta confessió tremenda. Ningú més autoritzat que ell per a fer-la, però també ningú més responsable que ell i el seu partit de l'enorme ferida que aquesta denúncia infligix al crèdit de la ciutat. A ell i als seus la ciutat demanarà comptes per haver tocat en silenci una situació com la que les seves paraules revelen si no són simplement temeràries.

Ara farà un any que la força política que ell representa a l'Ajuntament, disposada a especular sense escrúpols amb un estat sentimental creat per tots els que anhelaven un canvi de règim, organitzava les seves propagandes electorals sense cap mena de control. Les eleccions municipals del 12 d'abril serien revolucionàries, deien als seus auditors; retreure urgències, atencions administratives, per a ells era trair l'exaltació popular d'aquells moments decisius. Contra aquesta simplificació demagògica alçaven la veu els que tot i haver treballat amb sostinguda tenacitat i entusiasme per preparar la gran explosió civil, no havien pogut oblidar la realitat econòmica de la ciutat crucificada pels set anys de fatxenderia borbònica, de favoritisme vergonyós i de negocis a l'esquena dels ciutadans; i perquè no ho podien oblidar, volien que, si l'èxit polític havia de coronar l'esforç del republicanisme, la ciutat, en mig de les vicissituds més extremes, pogués comptar amb la serenitat d'uns patriotes capacitats per a atènyer i corregir el desastre administratiu, que cada dia s'augmentava més imminet.

La realitat ha col·laborat a justificar aquelles previsions. Avui, al cap d'once mesos de govern municipal, els homes que no volien saber res d'administració i d'interessos ciutadans, els que han usufruït una victòria facilitada per la inconsciència, aquests homes que s'exageraven les possibilitats de la seva presència personal, han de proclamar que la ciutat se'ls ha arruïnada a les mans i han de sofrir una revolta de funcionaris al peu mateix del Consistori. Aquest és el fruit d'unes il·lusions gratuïtes i el resultat d'una gestió que no ha tingut altre nord sinó anegar la pròpia feblesa política.

El recurs que el senyor Casanoves proposa per alleujar la Hisenda i anivellar el pressupost municipal ho denuncia: reducció de serveis públics i establiment d'un règim d'excedències dintre el personal de plantilla. Els temporers, però, són intangibles; dels que han entrat a servir la ciutat protegits pel tumult polític o subratllant els seus mèrits personals amb liberalitats amagades no se'n parla. Aquesta preferència ha estat l'escala del pecat de la revolta que ha compromès l'autoritat de l'alcalde i de l'Ajuntament. I això és el pitjor del cas, perquè el prestigi de la corporació es posa sota una amenaça doble: o parlen els entrats de nou o parlen els que tenen drets a l'escalafó.

Les clienteles són un mal vell en la nostra administració local; la nòmina municipal molt sovint ha estat la llista civil de certs partits. A l'Esquerra li caldrà demostrar que ha sortit intacta d'aquesta etapa de govern municipal; és possible que al Consistori trobi auxiliis preciosos per a treure-la del mal pas; sigui, però, serà molt difícil de restablir la seva ingenuïtat ori-

ginària i el seu prestigi governamental.

Si el senyor Casanoves ha volgut fer l'exerici i provocar un estat d'alarma per a obtenir una pròrroga del pressupost, el tret no li ha reeixit gaire. Per de moment ha tingut el trist encert de donar peu a unes manifestacions d'indisciplina que trituren l'autoritat consistorial; en segon lloc, l'ardit li pot sortir a la cara, perquè tot atemptant el crèdit de la ciutat ha fet sentir l'existència d'una corrupció que es presentia, de la qual, però, la ciutat ara n'ha rebut una sensació massa concreta perquè sigui passatgera.

No vull abandonar-me a la trista voluntat de cridar el mal temps ni m'és cap plaer sistematitzar-me en la desconfiança. De bon grat admeto que el senyor Casanoves hagi trobat el seu camí de Damas, i que un saludable temor l'hagi fet sentir-se excessivament catastròfic. Si realment aquesta és la interpretació exacta de la seva gallardia, haurà de convenir que els que invocaven els interessos de Barcelona no cedim a cap impuls extemporani. L'experiència li haurà demostrat que per a servir uns ideals polítics no han d'abandonar-se'n d'altres molt immediats i molt vius, i sobretot li haurà demostrat que governar una ciutat com Barcelona exigeix una energia i una atenció molt superiors a les que reclamen les campanyes electorals més ben intencionades, i que no és tot u inflamar masses que conjuntar el pressupost de Barcelona. Les vendes d'aquelles foguerades d'un any enllà amenaçades de soterrar-lo; aquestes cendres, però, poden ésser la penyor d'una purificació que la ciutat veuria amb respecte.

CARLES CAPDEVILA

La cessió del Museu de Santa Agata a Barcelona

Madrid, 12. — En la sessió que ha celebrat l'Acadèmia de la Història, el senyor Melida ha donat compte de l'informe respecte als mitjans de concessió del Museu Epigràfic, a l'Arqueològic de Barcelona.

Volcans en erupció

Bandanera (Illes Molucas), 12. — La població ha fugit al camp, car a conseqüència de diverses erupcions volcàniques, seguides d'esllavissades de terreny, s'han format nous cràters que amenacen els pobles de la regió. — Fabra.

— Jo no sóc pas un "jabali"; jo sóc un "locinillo del cielo".

COMENTARI

L'Esquerra Republicana de Catalunya, patró

Som els primers de reconèixer que el funcionari municipal no té el dret d'agredir un tinent d'alcalde delegat d'Hisenda pel fet que aquest confeccioni uns pressupostos en una o altra forma.

Entenem, i creiem que no hi ha altra manera d'entendre-ho, que l'únic camí que tenen els funcionaris municipals, com tots els ciutadans, per a fer respectar pel Consistori uns drets adquirits és el d'utilitzar les disposicions de la llei.

Sempre hem trobat inqualificable l'actitud dels obrers o de les organitzacions obreres que volen fer donar satisfacció a les seves aspiracions i als seus drets per mitjà de la concòrd i la violència. Tenen tots a la seva disposició la coerció legal de la voga. Tenen també molts altres mitjans de defensa, i en tindrien més si les organitzacions obreres s'haguessin orientat en un sentit i amb una visió de pau i de justícia, treballant a la llum del dia pels seus interessos de classe, en lloc de moure's en la clandestinitat, confiant en el revulser per a millorar la seva condició. Per aquestes i altres consideracions que ens apartarien de l'objecte d'aquest comentari, entenem que el respecte a la llei i el compliment de la llei han de tenir i tenen més eficàcia que un bastó, un puny o una star.

Per altra banda, però, és evident que si el Municipi vol reduir despeses demanant un sacrifici als seus empleats, a fi d'anivellar un pressupost, pot i deu, primer, sacrificar tot l'estol d'empleats temporers, i pot seguir el camí que tan enèrgicament li senyala la tasca que ha realitzat a la Generalitat el senyor Terradellas.

Però no és aquest el motiu d'aquest comentari. El plet té tants aspectes, i tots ells tan plens de matisos diferents, que un comentari com aquest no els pot comprendre tots.

El que ens ha cridat l'atenció és el fet que per primera vegada d'una manera visible, l'Esquerra Republicana de Catalunya ha hagut d'obrir com a patró.

Molts dels homes de l'Esquerra, en les activitats de la seva vida privada, hauran hagut de resoldre conflictes entre el treball i el capital, i, n'estem segurs, amb la major bona voluntat hauran hagut de demanar moltes vegades als obrers un sacrifici o una limitació en les seves peticions per no ensorrar una indústria.

Es a dir, en estudiar la manera

de satisfer les aspiracions de la mà d'obra en un negoci o indústria, hauran tingut en compte la xifra que aquesta mà d'obra representa en el preu de cost, i hauran tingut en compte també la relació immediata entre aquest i el preu de venda i la capacitat del negoci.

Però si individualment hem de suposar que els homes de l'Esquerra s'hauran produït en l'única forma que, en aquest sentit, es pot produir un patró responsable, com a entitat política, com a partit polític, l'Esquerra no hauria fet mai una manifestació pública en aquest sentit. Millor dir: sempre s'havia pronunciat en el sentit contrari. Fins ahir.

De la mateixa manera que en la qüestió dels rabassaires una cosa ha d'ésser l'opinió dels grans terratinents del partit i una altra és l'opinió d'aquest, en el problema que ara comentem succeeix una cosa per l'estil. Els pressupostos municipals han donat ara ocasió a què la majoria municipal, és a dir, l'Esquerra com a tal Esquerra, es manifestés com a patró. I ens ha resultat un patró que vol anivellar els pressupostos, que vol que les despeses no siguin superiors als ingressos i que, considerant excessiva la nòmina dels seus empleats en relació amb la capacitat de l'empresa, li ha donat prudent tisorida.

L'empleat que com a ciutadà devia conèixer les paraules de l'Esquerra quan no és patró, sinó simple demagoga, i que com a ciutadà devia conèixer els fets de l'Esquerra quan el patró és, per exemple, la Companyia de Tramvies i no la pròpia majoria municipal, s'ha sentit burlat. Ha tingut la desagradable sorpresa de rebre un cop d'un amic en el moment que hi conversava amistosament.

Perquè no és molt llunyà, i segurament que no està molt esborrat en el record dels ciutadans, l'expedient procediment amb què l'Ajuntament va resoldre el conflicte dels tramvies. La Companyia deia i demostrava que els augments als empleats i obrers suposaven un desequilibri en el pressupost que feia pujar les despeses molt per sobre dels ingressos. L'Ajuntament, per obra de la majoria, va tirar pel camí del mig. Tant se li'n donava un pressupost desequilibrat. Els electors — en aquest cas tramviaris — volien augments. I els van tenir.

I ara, quan l'empresa, donant una volta a l'assumpte, ha aconseguit augmentar les tarifes, l'Esquerra i el seu diari l'Opinió s'han excusat públicament de no haver-ho pogut evitar, perquè no depèn d'ells; que si no, d'altra manera hauria anat.

Hem comentat aquest cas de la Companyia del Tramvies d'una manera objectiva i com un exemple, sense voler entrar en el fons de la qüestió. I heus ací com els mateixos que van permetre el desequilibri d'un pressupost que no els afectava personalment (prescindint que les obligacions i accions de tramvies representen una bona part de l'estalvi del ciutadà mitjà), ara, en l'afar de l'obrer municipal, s'han sentit patrons, i als obrers que s'indisciplinaven els fa dir, per boca de l'alcalde, que no admet indisciplina, que no admet coaccions, perquè posats en aquest terreny serà inflexible.

Qui ho havia de dir!

Ara, que, per acabar de complicar-ho, no entenem tampoc l'actitud dels regidors de la Lliga en aquest afer, perquè sempre ens havia semblat que defensaven allò que ells en diuen l'ordre, i creiem ben convençuts que en aquest cas s'haurien posat al costat de l'autoritat patronal.

Tal volta és que els papers s'han canviat, que la Lliga s'ha decidit per la demagoga i la indisciplina social, i l'Esquerra ha emprès en canvi el camí de la defensa de l'ordre i del respecte de la popularitat! — O. H.

UN ENIGMA CRUEL

Les eleccions presidencials alemanyes

HINDENBURG

El dia 12 de maig acaba el mandat presidencial del senyor Pau von Bönckendorff von Hindenburg.

Amb el propòsit d'evitar l'elecció d'Hitler, el cap dels feixistes, el president Hindenburg ha autoritzat la presentació de la seva candidatura per a la reelecció.

El mandat presidencial dura set anys. Fa, doncs, set anys que Hindenburg és president del Reich. Durant aquest set anys, la República alemanya ha evolucionat constantment cap a la dreta. Si en dubtéssim us caldria només recordar que ara fa set anys lluitaven contra la candidatura Hindenburg quasi tots els partits que ara la defensen. Hi ha, al costat del mariscal Hindenburg, els socialistes, el partit catòlic, els demòcrates, que ara es diuen Partit d'Estat, i els populistes prussians, el partit dels grans industrials. Al costat d'Hitler hi ha les forces immenses de l'ultranacionalisme, o sigui del feixisme. El germanisme pot, doncs, estar tranquil: la gran massa dels electors i electores del Reich es baralla per dos candidats nacionals: Hitler i Hindenburg. Com sempre, emportats per aquest temporal revolt, hi ha els pobres socialistes, els grans rosegaires de la social-democràcia, que no troben mai l'hora oportuna de la redempció del proletari.

No es tracta d'una baralla de partits, sinó d'una veritable guerra civil entre dues classes de la burgesia: entre la burgesia liberal i la burgesia feixista.

La candidatura del vencedor de Tannenberg, defensada per un grup de partits que disposa de la majoria tècnica, es presenta amb molta handicap. A una part dels socialistes forçosament els ha de recar molt votar un general de la guerra, un mariscal, que es vana d'ésser fidel al jurament prestat al rei de Prússia. Una part de la massa socialista s'inclinaria a favor del comunista Thaelmann, el can-

didat dels seus fets. Alguns catòlics potser preferiran el catòlic Hitler, ex-austriac i ex-pintor, al prussià luterà. Altres monàrquics, els de l'Elm d'acer, votaran el seu president, el coronel Dusterberg.

Diminuida per la dreta i per l'esquerra, és possible que la candidatura Hindenburg no tingui, diumenge, els vots suficients, la majoria dels votants, i que el dia 10 d'abril hagi d'haver-hi l'escrutini definitiu. En aquest cas la batalla del 10 d'abril seria encara més dura. I podrien passar mil coses: es podria retirar Hindenburg i es podria donar el cas que es presentés un príncep de la casa Hohenzollern. Probablement la situació dependria dels comunistes i dels monàrquics de Hugenberg.

Els racistes han fet una campanya formidable. S'ha dit que aquesta propaganda és la més enèrgica i astuta que s'ha fet a Europa. És una campanya de demagoga, una propaganda proteïforme que s'adapta a les circumstàncies de cada regió, de cada comarca i de cada estament. Antiluterana a Baviera i Renània, anticatòlica a Prússia, anticomunista a certs indrets i bolxevitzant en altres, aquesta propaganda és tan confusa com el programa dels nazis. Cal, però, no oblidar que el feixisme, abans de la "marcha sobre Roma", apareixia també com una cosa catòlica, de color burges pigmentat del socialisme.

Què passaria si guanyava Hitler? Allunyem aquest pesombre, i diguem només que el triomf de Hitler representa l'expansió del feixisme. Si guanyava Hitler hi hauria a Europa una zona feixista que aniria de la Balcia a la punta de Sicília. Dusterberg acabaria de dir-ho: "el pensament d'Hitler, el seu cesarisme i la seva concepció de l'Estat són d'origen romà".

Si guanya Hitler, pobre llibertat! Si guanya Hitler, pobre llibertat! Pobra Europa! I pobres de nosaltres!

MANUEL BRUNET

S'han pres grans mesures de precaució per garantir l'ordre públic contra les possibles provocacions dels hitlerians

Tots els cossos armats en peu d'alarma

Berlin, 12. — Des d'aquest migdia, tota la policia del Reich, adhéu els schupos i la gendarmeria rural, han estat posats en peu d'alarma, equivalent a en peu de guerra per a l'exèrcit. Tots els permisos han es-

HITLER

tat suprimits. Les tropes estan acasernades.

Ha estat prohibit l'ús de camions i de cotxes per al transport dels grups polítics. En les grans ciutats hi haurà una concentració de forces armades amb metralladores i aquesta nit funcionaran els reflectors per evitar les reunions de grans masses polítiques. Les forces tenen ordre de disparar davant de qualsevol acte de violència que es lligui oposada per part dels grups.

Aquestes mesures s'han considerat necessàries per a sortir al pas del suposat intent dels hitlerians en provocar aquesta nit seriosos disturbis que dificultin la jornada electoral de demà per mitjà del terror sobre els electors.

Tot el país està en febre preparant-se per a la lluita de demà. Els hitlerians i els comunistes acusen els governamentals de posar constants dificultats i obstacles per a la propaganda de les candidatures oposades a Hindenburg. En efecte, en aquestes darreres quaranta-vuit hores s'ha observat que mentre les cartelleres públiques han desaparegut sota mlers de fusells i dibuixos a favor de Hindenburg a penes si se'n veuen de Hitler i dels comunistes.

Ahir el diputat Goebels, lloctinent de Hitler, hi fou denegat el passaport per a traslladar-se a Hamburg, amb motiu d'una reunió electoral racista.

La gran lluita està plantejada entre Hindenburg com a candidat dels social-demòcrates, centre i moderats; Hitler pels nacionalsocialistes i Thaelmann pels comunistes.

La impressió és que votaran uns 44 milions d'electors. El triomf de Hindenburg en les grans ciutats sembla cosa certa; en canvi, al camp, sembla que Hitler compta amb majors probabilitats, degut principalment al règim de coaccions i francament terrorista que han seguit els nazis. — Fabra.

EL RAPTE DEL FILL DE LINDBERGH

Un suposat rastre

que no és tal

Berlin, 12. — Contra el que hom havia suposat, el fill del coronel Lindbergh no es trobava a bord del paquebot "Presidente Roosevelt". El detingut escorcoll efectuat per la policia alemanya, tan prompte com el paquebot arribà al port de Hamburg, ha permès comprovar que el nen que es prengué pel fill del famós aviador és el nen d'una senyora danesa que tornava al seu país. — Fabra.

El gangster Rosner assegura que el nen viu i que aviat serà lliurat als seus pares

Nova York, 12. — El gangster Morris Rosner, que està treballant activament a les ordres del coronel Lindbergh, ha manifestat que sap d'una manera positiva que el fill del famós aviador és viu i que aviat serà lliurat als seus pares.

Spitale i Bitz, que com se sap, ajuden també en els treballs efectuats per trobar l'infant raptat, han estat absolts avui de l'acusació de realitzar contraband d'alcohol que pesava damunt ella — Fabra.

Les eleccions per a la Dieta prussiana

Berlin, 12. — Les eleccions per a la renovació de la Dieta prussiana han estat fixades per al 17 d'abril. — Fabra.

Envieu les notes en català!

EL CINEMA

CINEMA AMATEUR

Or en les desferres

(Els films de muntatge)

per BETH BROWN

A fora era la primavera; però en l'obscura sala de projeccions, plena de la tortor del celuloide, de paraules gruixudes i de fum de cigar, no es podia dir ni quin temps feia ni quina hora del dia era. Jo solament sabia que a les nou d'aquell matí m'havien deixat en aquella sala de projeccions d'una important casa productora, com un minaire en l'obscuritat i amb l'encàrrec de muntar

les seqüències sense cap relació s'hauria semblat massa a un noticiari. Es per això que vaig abandonar el pla.

El desordre, més que qualsevol altra cosa, neguiteja subconscientment el meu esperit de mestressa de casa. Així, em vaig posar a fer dissabte. Vaig classificar tot el material, posant juntes totes les escenes d'aigua, separant les fotos amb animals i unint-les, posant a part tots els fragments d'interès humà, fent-ne films de cent metres, tancant-los en una llaua i retolant aquesta amb una etiqueta. Després vaig establir un full de continuïtat en el qual havia una llista de tots els fragments continguts a cada rotllo i el vaig tancar amb aquest ditre la capsa on havia de romandre-hi fins que jo estigués disposada per treballar-hi.

Aleshores fou quan em vaig sentir disposada a fer el meu primer film. Vaig començar amb la llaua que contenia totes les seqüències d'aigua i vaig posar al film el títol principal "Have a drink" (Beveu). Hi havia molt poc argument. El rotllo començava amb una pregunta senzilla: "No heu mai un vas d'aigua? No us pregunteu, aleshores, d'on ve?" Aci hi vaig posar una vista d'un pintoresc rierol. El títol següent deia: "Potser d'aquest rierol a cent milles d'ací". El regueró es dissolia en una vista d'un llac i aleshores deia el títol: "Potser d'aquest llac, dalt la frescor de la muntanya". El llac es dissolia en un salt d'aigua i aquest en un riu, sempre anant de menor a major volum d'aigua fins arribar a mar. El darrer títol explicava que, naturalment, no es podia beure l'aigua salada, però "Si teniu set de bellesa-beveu", i aquest subtítol tancava el cicle i completava el film de muntatge.

"Have a Drink", un film d'un rotllo sense absolutament cap pretensió, fou projectat durant dinou setmanes en un cinema del Broadway, va renovar el contracte en un altre i d'allà va fer el viatge al volt del món. No tenia res que el recomanés sinó la seva extraordinària simplicitat i el fet que tot ell girava al voltant d'una idea central. Treballar damunt una idea central i arropar-hi tenaçment fins al final, és el secret dels films curts, tant professionals com amateurs.

(Acabarà)

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

CLUB ALPI CATALA

Primer Concurs Català de Cinematografia d'Amateurs

El dimarts vinent, dia 15, a les deu de la nit, al Centre Excursionista de Catalunya

DEMA, DILLUNS

al

Fantàsio

2 GRANS ESTRENES

inquietant drama d'amor i d'espionatge. I...

¡Quién dijo miedo!

divertidíssima paròdia dels films de gangsters, per l'as

dels còmics

EL BRENDDEL

i l'escultural

FIFI D'ORSAY

nista de Catalunya tindrà lloc la cinquena sessió de projeccions del Primer Concurs Català de Cinematografia d'Amateurs, organitzat per la Secció de Fotografia de l'esmentat Centre, en la qual seran projectades les pel·lícules presentades a "Escola de reportatge" (tamany nou

i mig mm.), i que corresponen als següents temes: "El folk-lore a Catalunya", "Catalunya i els esports", als quals han estat presentats fins amb els següents temes: "Del meu arxiu", "Costums de nostra terra", "Esclets de joia", "L'escant", i "Esquí", titulat Aneu dels esports de nou a La Molina.

Atesa l'extensió del metratge de les pel·lícules, la sessió començarà a les deu en punt.

COLISEUM DE MA, DILLUNS, ESTRENA de la divertida comèdia de Imperi Argentina

CUANDO TE SUICIDAS?

UN FILM PARAMOUNT

especialment indicat per als qui vulguin sufocar-se... de riure o convertir en alegria llurs preocupacions

NOTES OFICIOSES

LEWIS STONE NO PENSE PAS RETIRAR-SE

El fer pel·lícules per a mi és un sport, una professió i un plaer. Per què retirar-me, doncs, si sé que ensopiré des-esperadament?

Aquestes són les paraules de Lewis Stone, en negar els rumors que corrien que el genial actor es retiraria aviat de la pantalla per a dedicar-se a viatjar per les muntanyes del Sud.

Aquest veterà actor, que gaudeix d'una reputació verament envejable entre els més destacats actors cinematogràfics, estima la seva professió i confessa que no la canviaria per cap altra, fos la que fos.

El seu triomf més recent a la pantalla ha estat la seva aparició a "Siempre adios", un emocionant drama que la Fox presentarà aviat a aquesta ciutat, i en el qual Elisa Landi, la nova temperamental del cinema farà el seu debut a les pantalles espanyoles.

La dita actriu ha estat aclamada com la troballa més extraordinària realitzada per Hollywood durant molts anys, i la seva rara bellesa i exquisit art dramàtic li han conquistat milers d'admiradors a tots els països on es projecta aquesta pel·lícula amb singular èxit.

La direcció de "Siempre adios" és a càrrec del director William Cameron Menzies.

LA NOVELLA D'EDGAR POE PLASMADA AL CELULOIDE PER LA UNIVERSAL

"Doble asesinato de la calle Morgue" és quelcom de sensacional, misteriós i intrigant, però plasmat al celuloide dona molta més sensació horripilant que en l'obra. Els efectes de llum, magníficament combinats, i la tècnica moderna té molt a veure en aquesta pel·lícula de la Universal.

Bela Logosi, el genial protagonista de "Dracula" en la versió anglesa, i Sidney Fox són els principals intèrprets de l'obra de Poe.

MAUREN O'SULLIVAN

TORNA A LA PANTALLA

L'encisadora Maureen O'Sullivan, després d'una llarga absència, ha decidit tornar a treballar per al cinema, i ha signat un contracte amb la Universal, on exercirà el paper principal femení de tots els films en què ella treballi.

En "The Jockey Kid" la bella Maureen farà la seva reaparició cinematogràfica; la següent Mickey Ragine. Aquesta pel·lícula, que està basada en una obra de Earl Snell, serà rodada, en la seva major part, a Tia Juana, Agua Caliente i al llarg de la frontera mexicana.

Kerr Neumann porta la direcció d'aquest film.

IMPERIO ARGENTINA

AL COLISEUM

La deliciosa sèrie d'Espanya, l'eterna castellanitat nostra que s'ha

fet popular i admirada entre tots els públics, torna a aparèixer a la pantalla del sumptuós Coliseum, amb una producció finament humorística, de la qual és protagonista, i on fa ostentació de la seva gràcia tan valerosa i tan espanyola, que unida a la seva gentilesa de dona i al seu temperament d'artista, l'han col·locada a primer rang.

"Cuando te suicidas?" és un assumpte eminentment còmic en el qual es tracta de les peripècies d'un home que està disposat al suïcidi i per això és aprofitat per un amic seu perquè es cassi amb la seva promesa, que en virtut de cert testament, ha d'esser vídua per a casar-se amb ell. Aquesta situació d'una dona a una desfilada inacabable de peripècies molt divertides, de les quals són protagonistes, ultra la

DEMA, DILLUNS ESTRENA

al

KURSAAL

Una apassionant comèdia de intriga

La araña

Film de nigromància, per

Edmund Lowe

i LOIS MORAN

Són dues produccions

FOX

Per que envegeu les dones boniques?..... Useu els polvos d'Orgia i en sereu envejada.

POLVOS

ORGIA DE MYRURGIA BARCELONA

gentil Imperio, Manolo Rosell, Ferran Soler, Carme Navarres i Enric de Rosas, el qual en un paper a primer cop d'ull secundari, però importantíssim, realitza una insuperable creació còmica.

DARRERES PROJECCIONS DE "EL TENIENTE SEDUCTOR"

En ple èxit encara, quan els plans encara se succeïen dies rera dies, l'Empressa del Coliseum es veu obligada a anunciar les darreres projeccions de la magnífica producció Lubitsch-Chevalier, a fi de donar pas a l'estrena de la nova pel·lícula d'Imperio Argentina titulada "Cuando te suicidas?"

Sens dubte aquesta notícia estranyarà els nombrosos admiradors de Chevalier, que si bé l'han admirat ja en la seva millor interpretació, desitjaven tornar a copsar els innombrables matissos d'humorisme i gràcia insuperable de "El teniente seductor". No és difícil doncs pressagiar que les darreres projeccions d'aquesta opereta que es donaran avui, diumenge, al Coliseum, es veuran tan concorregudes com si es tractés del dia de l'estrena.

La sardana

AL MATI

Agrupació Sardanista de Sant Gervasi, plaça de la Bonanova. Còpia "Emporium".

Grup Sardanista Pedralbes, carrer d'Eduard Conde (Sarrià). Còpia "Barcelona".

Programa

"L'espill de l'agulla", Tarrades. "Escalant l'infinit", Coll. "Els gegants de Vilanova", Serra (fill).

"Primaverall", Pérez-Moya. "Testimo", Serra.

"Salt de cabrit", J. M. Soler. Foment de la Sardana de Sans, plaça de l'Església. Còpia "Barcino".

Foment de la Sardana de Barcelona, plaça de la cascada del Parc. Còpia "Emporium".

Programa

Pep Ventura, "Toc d'oració", Font Palmarola, "Amada Barcelona".

Garreta, "Llicorella". Cantó, "La sardana dels follets". Solà, "Marina".

Català, "L'aplec del Vinyet". Centre Català Republicà l'Aving. Sardanista del Poble Nou,

Passeig del Triomf, 70. Còpia "L'Ausetana".

Programa

"Sol de posta", Saderra. "Esclets de joia", Rosell. "Flames vives", Tàpies.

"Festa majonera", Bou. "Vora l'ermida", Pl. "Les noies de la Costa", Vicents.

A LA TARDÀ

Esbart de Dansaires Sarriencs, Jaume Piquet, 7. Còpia "Emporium".

Programa

"Ursulina", Tàpies. "Melodiosa", Saderra. "Desengany", Tarrades. "Riallera", Joanola.

"Pepe", Font-Sabater. "El rabadà festeja", Vallespir.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. Còpia "Popular".

Agrupació Sardanista de Barcelona, Marqués del Duero, 101. Còpia "Antiga Canigó".

Agrupació Cultural Atlàntida, a l'Ateneu Obrer Martinec, Cobles "Barcelona-Albert-Marti" i "Barcino".

Sardanes per a dansar: "Aigua tardorena", Rosell. "Riallera", Aiguabella. "Poncellina", Saderra. "Continuïtat", Bou.

Tres ballets per l'Esbart Dansaire Montserrat.

Sardanes per a dansar: "Recordant", Tarrades. "Salut, fills de la terra", Bonaterra.

"Lina", Albert Martí. "Melodiosa", Saderra. "...? (estrena), A. Rimabu Parais.

"Crisantem", Quer. Grup Renacimiento, Provença, 156. Còpia "Barcelona".

blaua, "l'oc".

A LA NIT

Agrupació Sardanista de Barcelona, Marqués del Duero, 101. Còpia "Catalonia".

Orfèu Gracienc, Còpia "Barcelona-Albert-Marti".

Programa

"Els arbres de la Devesa", Baró. "Cel rogent", Aguiló. "Lina", Albert Martí.

"Carme gentil", Casademont. "Les noies de Prats de Molló", Joncar.

"Tardor", Blanch.

ATENEU DEMOCRATIC REGIONALISTA

(Wad-Ras, 208, Poble Nou)

Avui, diumenge, a les sis de la tarda, gran ballada de Sardanes, organitzada per la Secció d'Esbart d'aquesta entitat.

PÉDE TERPA

(S'ha acabat l'amor)

Una història divertida.

Un vaixell ple d'enemics de la dona, que al capdavant claudiquen miserablement al fulgor d'uns ulls encisadors

Avui, gran èxit al

Fantàsio

LILIAN HARVEY

la màxima artista europea, amb

ANDRE ROANNE

en l'opereta còmica cantada en francès

Sessió matinal d'11 a 1

AVUI

darreres projeccions

Tarda, a les 3 i a les 6

Nit, a les 10

DEMA COMENÇARÀ
EL BARATO

LA SETMANA DE
PRESENTS

ALS COMPRADORS

Aquesta és una nova oportunitat per al públic ja que a més de poder comprar tots els articles de la casa limitadíssims de preu

S'OBTENEN MAGNÍFICS PRESENTS

com són: Jocs de taula per a sis coberts, Tovallols russes molt superiors, Tovallons grans, en qualitat extra, Mocadors, Camusses, Pitets, peces de gènere blanc etc., etc., les quals serviren d'adornament durant la Quinzena Blanca i les quals s'exhibeixen al aparador número 17

CALÇAT DE SENYOR

actualment a la Secció de Calçat de Senyor regeix una extraordinària

REBAIXA DE PREUS

en tots els Calçats de Senyor inclòs els models de temporada

Sabates de senyor

de pell oscària superior, tall anglès, novetat; el parell, Ptes. !

15'75

Sabates de senyor

de bon xarol negre, folrades de pell, el parell, Ptes.

16'65

Borseguins de senyor

de pell ferro, tall d'una peça, forma americana, novetat; parell, Ptes.

15'75

Sabates de senyor

de vedell, color de moda, tall anglès, puntera Vega; el parell, Ptes.

15'75

Sabates de senyor

de vedell, color marró clar, forma americana; el parell, Ptes. !

18'45

Botes d'una peça

d'oscària negra, doble sola, forma moderna; el parell, Ptes.

20'50

Es molt interessant veure els aparadors amb els nous preus de venda